

ગાંધીનગર સમાચાર

તા. ૧૫-૩-૨૦૧૫, રવિવાર

તંત્રી સ્થાનેથી....

રાષ્ટ્ર અને રાષ્ટ્રપિતાની મર્યાદા જાળવીએ

સુપ્રીમ કોર્ટના નિવૃત્ત ન્યાયામૂર્તિ માર્કેડેય કાટવૂ પ્રેસ કાઉન્સિલના વડા બન્યા તે પહેલાંથી વિવાદાસ્પદ નિવેદનો આપતા રહ્યા છે. એમની આવી હસ્તકોને લીધે સમાજમાં તેઓ વારંવાર હસદૂત પણ થતાં રહ્યા છે. વાણી સ્વાર્તાગ્યના મૂળભૂત અધિકારનો આવો પહ્લુતિસરનો દુરુપયોગ ભાગ્યે જ અન્ય કોઈ પ્રતિષ્ઠિત મહાનુભાવ દ્વારા થયો હશે. તાજેતરમાં એમણે મહાત્મા ગાંધી વિશે બેજામ ઉચ્ચારણો કરીને એમનાં નકારાત્મક વ્યક્તિત્વનો પરચો આપી દીધો હતો. એમને ગાંધીજીને ઓરિજિનલ એજન્ટ ગણાવીને આઝાદીની ઐતિહાસિક ચળવળ સામે જ પ્રમ્નાર્થ ખડો કરી દીધો છે. યુગપુરુષ તરીકે આખી દુનિયાને પ્રભાવિત કરનાર મહાત્મા શું અંગ્રેજ સરકારના હુશારે નાચતા હતા? એમણે દક્ષિણ આફ્રિકામાં સફળ સત્યાગ્રહ ચલાવ્યા પછી ભારતમાં આવીને એમના રાજકીય ગુરુ ગોખલેની સલાહ મુજબ આખું એક વરસ દેશનો પ્રવાસ કરી એની સમસ્યાઓની સમજણ કેળવવામાં વિતાવ્યું હતું. તે પછી એમણે કોચરવ અને સાબરમતી આશ્રમ ખાતે રચનાત્મક કાર્યક્રમની અહાલેક જગાડી હતી અને દેશના પાયાના પ્રશ્નો ઉકેલવા માટે ઊંડું ચિંતન-મનન કર્યું હતું. એમણે ગરીબ દેશવાસીઓની રોજીરોજી માટે ચરખા પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું હતું. આઝાદી કરતાં પણ પહેલાં પ્રાથમિકતા અસ્પૃશ્યતા નિવારણ અને નશાબંધીને આપનાર મહાત્માએ સત્ય અને અહિંસાની આજીવન ઉપાસના કરી, એટલું જ નહીં બલકે સિદ્ધાંતો ખાતર પ્રાણ અર્પણ કરી દીધા. એમના આવા ચર્ચાજનક જીવન સામે આંગળી ઉઠાવનાર માર્કેડેય કાટવૂ જે એમને ઓરિજિનલ સરકારના એજન્ટ કહેવાની હિંમત ધરાવતા હોય તો ગાંધી શૈલીમાં એટલું જ કહેવું પડે : સળ કો સન્મતિ દે ભગવાન. ગાંધીએ અહિંસાના શસ્ત્ર વડે અંગ્રેજને દેશમાંથી હાંકી કાઢ્યો પણ દેશનાં ભાગલા એમનાથી ન ચોકી શકાયા. પોતાની આ નિષ્ફળતા એમને છેલ્લા દિવસોમાં કોરી ખાતી હતી અને ૧૨૦ વર્ષ જીવવાની ધખના રાખનારા પ્રયોગવીર છેલ્લે તો ઇશ્વરને પ્રાર્થના કરતા હતા કે પોતાને ઉપાડી લે ગાંધીએ ઇર્ષ્ય વચ્ચે ભેદભાવ ઊભા કરાવી દેશને વિભાજન તરફ દોર્યો એવા આક્ષેપમાં કોઈ તથ્ય ખરું? ગાંધી તો આજીવન સર્વધર્મ સમાભાવથી જીવ્યા, એટલું જ નહીં - એમણે 'રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ' પછી તરત જ 'ઇશ્વર અલ્લા તેરો નામ' કહ્યું હતું. આશ્રમમાં સર્વધર્મ પ્રાર્થનાની પ્રણાલી અજપર્ચત ચાલુ રહી છે. ગાંધીજીએ હિંસક માર્ગે આઝાદી મેળવવા મથતાં ક્રાંતિવીરોનો રસ્તો ખોટો હતો, એમ જરૂર કહ્યું પણ એમને ક્યારેય પોતાના કરતાં દેશભક્તિમાં ઊણા નથી ચીતવ્યું. માર્કેડેય કાટવૂની વિદ્વત માનસિકતા સામે સરકારે ગાંધી માર્ગે વિરોધ નાંધાવવો હોઈએ એમ નથી લાગતું? રાષ્ટ્ર અને રાષ્ટ્રપિતાની મર્યાદા જાળવવી એ પણ આપણો રાષ્ટ્ર ધર્મ છે.

ગાંધીનગર સેક્ટર-૨૩ કડી સર્વ વિશ્વ વિદ્યાલય દ્વારા સંચાલિત ગર્લ્સ હોસ્ટેલની વિદ્યાર્થીઓએ વિવિધ સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. સર્વ વિદ્યાલય સંચાલિત ગર્લ્સ હોસ્ટેલ દ્વારા નિવાસી વિદ્યાર્થીનીઓ માટે બ્યુટી પાર્લર, ફેશન ડિઝાઈનિંગ, મહેંદી, રસોઈ સહિત વિવિધ વર્ગો પણ ચલાવવામાં આવે છે. વર્ષ દરમ્યાન આ પ્રવૃત્તિઓમાં તૈયાર થયેલ બહેનોએ પોતાની પ્રવૃત્તિઓને રજુ કરી હતી. જેમાં બ્યુટી પાર્લરની બહેનોએ વિવિધતા પ્રગટ કરતી દુહાન, ગરબા દુહાન, વિવિધ પ્રકારની મહેંદી, ફેશન ડિઝાઈનમાં જાતે તૈયાર કરેલા કપડાંનો ફેશન વોક શો, વિવિધ પ્રકારના નૃત્યો સહિત રસોઈ શો નું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ કાર્યક્રમમાં ૨૭૦ જેટલી વિદ્યાર્થીઓને પોતાની કલા પ્રસ્તુત કરી હતી. આ પ્રસંગે કડી સર્વ વિદ્યાલયના ચેરમેન વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ, સે. ૨ના કેમ્પસ ડાયરેક્ટર ડૉ. સોમભાઈ પટેલ, સે. ૧૨ના કેમ્પસ ડાયરેક્ટર આર.જે. વ્યાસ, જ્યોતિ મહિલા મંડળના પ્રમુખ લક્ષ્મીબહેન ચોકસી, ગર્લ્સ હોસ્ટેલના સુપ્રિન્ટેન્ડ કોશલ્યાબેન પટેલ સહિત વિવિધ શાળા-કોલેજના પ્રિન્સિપાલશ્રીઓ ખાસ ઉચ્ચિત રહીને વિદ્યાર્થીઓને પ્રોત્સાહિત કર્યા હતા.

આજે 'કવિતા વારસા' કાર્યક્રમ યોજાશે

ગાંધીનગર, તા. ૧૪ ગાંધીનગર સાહિત્ય સભાના મંત્રીશ્રી મુળજીભાઈ પરમાર 'દદિ' અને ગુજરાતી સાહિત્ય અમદાવાદના મંત્રીશ્રી પ્રફુલ્લ રાવલે અખબારી ઘાટીમાં જણાવેલ છે કે ગુજરાતી સાહિત્ય સભાના સહયોગથી કવિશ્રી રવિન્દ્ર પાટેજીના કાવ્ય પઠનનો કાર્યક્રમનું આયોજન તા. ૧૫મી માર્ચના રવિવારના રોજ સાંજે ૬.૦૦ વાગે ગાંધીનગર જિલ્લા પુસ્તકાલય સેક્ટર-૨૧માં રાખવામાં આવ્યું છે. કવિમુખે કાવ્યનો આસ્વાદ લેવા નગર સાહિત્યકારો, સાહિત્ય રસિકો-ભાવકો અને સંસ્થાના સર્વે સભ્યોને લાભ લેવા મંત્રીશ્રી મુળજીભાઈ પરમાર 'દદિ'એ જણાવેલ છે.

સુરક્ષા સેતુ અંતર્ગત લીબોદરા હાઈસ્કૂલની વિદ્યાર્થીઓને સ્વ-રક્ષણની તાલીમ અપાઈ

ગાંધીનગર, તા. ૧૪ ભણાવ્યા હતા. સ્વબચાવ માટેની તાલીમ છેડતીના બનાવો અવાર-નવાર બની રહ્યા છે. ત્યારે દીકરીઓને સ્વ-રક્ષણ માટે ગુજરાત પોલીસ સુરક્ષા સેતુ સોસાયટી દ્વારા લીબોદરા હાઈસ્કૂલની વિદ્યાર્થીનીઓને તાલીમ આપવામાં આવી હતી. જિલ્લાના લીબોદરા સ્થિત પી.સી.આર. શાહ હાઈસ્કૂલમાં સુરક્ષા સેતુ સોસાયટી દ્વારા તાલીમ મેળવ્યા પછી અમે વિદ્યાર્થીનીઓને સ્વ-બચાવ માટેની તાલીમ આપવામાં આવી હતી. સુરક્ષા સેતુના પ્રશિક્ષક ઝહીરખાન પઠાણે પ્રિન્સિપાલ મસામ વિદ્યાર્થીઓને બાળાઓને કરાટેના વિવિધ પાઠ અભિનંદન પાઠવ્યા હતા. સ્વબચાવ માટેની તાલીમ મેળવી રહેલી વિદ્યાર્થીનીઓએ જણાવ્યું હતું કે સુરક્ષા સેતુ સોસાયટી દ્વારા આપવામાં આવેલ તાલીમ જીવનમાં ખુબજ ઉપયોગી નિવડશે. છોકરીઓ ઉપર ડગલે ને પગલે છેડતીના બનાવો બને છે. અમારે ઘણીવાર પોતાના કામ અર્થે નિકળીએ ત્યારે સ્વજનને સાથે રાખવા પડે છે. તાલીમ મેળવ્યા પછી અમે અવશ્ય છેડતી કરનારનો સામનો કરી શકીશું. તાલીમ શિબિર બાદ શાળાના પ્રિન્સિપાલે મસામ વિદ્યાર્થીઓને અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

સરકારી પ્રાથમિક શાળા સેક્ટર-૨૯/૧ના વિદ્યાર્થીઓએ ફાયરી સેફ્ટીની તાલીમ લીધી

સરકારી પ્રાથમિક શાળા નં. ૧, સેક્ટર-૨૯/૧ ગાંધીનગર ખાતે ફાયર સેફ્ટી સેમિનાર અંતર્ગત બાળકોને ફાયરસેફ્ટીની કામગીરી વિશે જાણકારી અને તાલીમ આપવામાં આવી હતી. ફાયર ઓફિસરશ્રી મહેશભાઈ મોડ દ્વારા બાળકોને ફાયર અને ઈમરજન્સી સેવાઓ વિષે વિસ્તૃત જાણકારી તેના સાધનોની માહિતી ઉપયોગીતાની તાલીમ આપવામાં આવી હતી. ગણિત-વિજ્ઞાન મંડળ અંતર્ગત આ તાલીમથી જ્ઞાનમાં વધારો થાય છે. આપત્તિ અને વ્યવસ્થાપનના વિષયને જીવનમાં ઉપયોગી જાણવટભરી સમજ આપવામાં આવી હતી. આચાર્યશ્રી મીનાક્ષીબેન કે. જોષીએ આભાર માન્યું હતો. ગણિત-વિજ્ઞાન મંડળની પ્રવૃત્તિના વાચક શ્રી શીતલબેન બારોટ દ્વારા આયોજન કરવામાં આવેલ હતું.

રીપોર્ટ્સ એડિટર : અતપલગડ લખનૌ બોય

હું જ્યારે મરી જાઉં ત્યારે જો મારી કબર પર એમ લખવામાં આવશે કે અહીં એક પ્રિન્ટ જર્નાલીસ્ટ સુતો છે તો હું મર્યા પછી પણ અનહદ દુખી થઈશ. આ શબ્દો હતા ભારતના અગ્રીમ સંપાદક અને હવે સ્વર્ગસ્થ વિનોદ મેહતાના અને એ પણ આજથી દસેક વર્ષ પહેલા એમણે આપેલા એક ઈન્ટરવ્યુંમાં એમણે આ વ્યાખ્યા પ્રગટ કરેલી. ને વાત પણ સાચી જ કહેલી ને એમણે? વિનોદ મેહતા ખાલી પત્રકાર થોડા હતા, એ તો હતા ભારતીય પત્રકારજગત અથવા તો એમ કહો ને કે સંપાદકજગતના કેટલાક અગ્રીમ સંપાદકો માહેના એક. નિભય, બેખાક અને સફળ. આ જ ઈન્ટરવ્યુંમાં એમણે આગળ જે કહ્યું છે એ વાચ્યા પછી એ કેટલા વ્યવહાર હતા એનો અંદાજ પણ આવી જશે. સફળ સંપાદક થવા વિષે વિનોદ આગળ કહે છે 'જો તમારે ખરેખર સમ્પાદકીય સફળતા મેળવવી હોય તો એ જરૂરી છે કે તમારું પ્રકાશન વ્યવસાયિક રીતે આગળ હોવું જોઈએ. જે પ્રકાશન કોમર્શિયલ નબળું છે એનો સંપાદક પણ લોટાની જેમ આમથી તેમ ગભડતો જ રહેશે. સીધી ને સઢ વાત છે કે જો તમારું પ્રકાશન સારું વેચાતું હશે, સારો ધંધો કરતું હશે અને સારી કમાણી કરતું હશે તો તમે એજ એ સંપાદક બિનદાસ રીતે ગમે તે લખી શકશો કે પીરસી શકશો. લખનૌ બોયની આ વાતમાં દમ છે અને એટલે જ વિનોદના વડપણ નીચે આઉટલુક જેવા ગંભીર મેગેજીને પણ જોરદાર કાઢ્યું કાઢીને ઈન્ડિયા ટુડે જેવાને પણ મ્હાત આપવામાં સફળતા મેળવેલી. વિનોદ એ વિષે પણ પ્રકાશ પાડે છે કે સમાચારોની દુનિયા ઈન્ટરનેટ થતી જાય છે. ટીવી ચેનલો તરત જ ઘટનાની રજૂઆત કરી દે છે એવા સમયે મેગેજીને એ જ સમાચારોને કશુંક નવી રીતે અને વાચકોને સ્પર્શી જાય એમ રજૂ કરવા જ પડે. જૂની રીતે છપાતા અહેવાલોના જમાના ગયા. આજકાલ બધા ન્યુઝપેપર વાંચે છે, બધા જ ટેલીવિઝન જુએ છે. એટલે મેગેજીન એ વધારાનું વાંચન કહેવાય અને એવા સમયે જો તમારે તમારા મેગેજીનને વધુ સફળ કે વધુ વાંચકો સુધી પહોંચાડવું હોય તો સમાચારોને વધુ નવીન રીતે રજૂ કરવા પડે, પ્રકાશનને આકર્ષક બનાવવું પડે અને સૌથી અગત્યની વાત કે પ્રકાશનને કોમર્શિયલ સફળ રાખવું પડે, કમાતું રાખવું પડે બસ પછી કોઈની તાકાત નથી કે તમારા મેગેજીનને લોકપ્રિય થતા અટકાવી શકે. મેહતાનો આ જ નજરીયો એમને સફળ સંપાદક બનાવી ગયો એમ કહીએ તો અતિશયોક્તિ નથી. વિનોદ મેહતા આ નામ સાંભળતા જ એ દિવસો યાદ આવી જાય જ્યારે આઉટલુક નવું નવું બજારમાં આવેલું. આ લેખક સહિત ઘણા બધા વાંચન રસીયાઓને યાદ હશે કે એ સમયે ખાલી ઈન્ડિયા ટુડે જ વંચાતું અને વહેવાતું એવા સમયે આકર્ષક કવરપેઈજ જ નહીં પણ એટલી જ રસાળ અને માહિતીસભર લેખોની સાથે સાથે આઉટલુકમાં એ બધું જ હતું જે કદાચ બીજા મેગેજીનોમાં એ સમયે મૂટવું દેખાતું. અસલમાં ભારતીય સંપાદકો બે પ્રકારના હોય છે, એક કે જે માલિકો પ્રત્યે વફાદાર, પોતાના પદના અભિમાની કે પગાર પુરતી જ નિસ્ખત રાખનાર અને બીજા પ્રકારના સંપાદકો પત્રકારિતાને સમર્પિત, પોતાના નીતિ-નિયમો માટે માલિકો સાથે પણ ઝગડો કરી નાખનાર. આ બીજા પ્રકારના જવલ્લે જ જોવા મળતા સંપાદકો હોય છે. એમના દુભાંગ્યે અને વાચકોના સદભાગ્યે વિનોદ બીજા પ્રકારના સંપાદક હતા.

રાવલપીટી (પાકિસ્તાન)માં જન્મ્યાને ત્રણ જ વર્ષમાં વિનોદ રેફ્યુજી તરીકે ભારત આવી ગયા ને વસ્થા લખનૌમાં, ભણવામાં ભાઈ બહુ ખાસ નહિ. થઈ ક્લાસ સાથે ગ્રેજ્યુએટ થયા પણ આકાંક્ષાઓ આભને આંબવાની એટલે ગયા ઈંગ્લેન્ડ પણ રોજી-રોટી માટે કારખાનામાં કામ કરવા જેવા પ્રયોગો કરવા છતાં કંઈ ખાસ જામ્યું નહિ, કદાચ નસીબમાં શબ્દો સાથે કામ પાડવાનું લખ્યું હશે એટલે જોડાયા એડ ફિલ્ડમાં. ૧૯૭૪માં વિનોદને એના સ્વભાવને અનુરૂપ કામ મળ્યું. પુરુષો માટેના બહુચર્ચિત મેગેજીન ડેબોનેર ના પુન:મુદ્રણનું અને વિનોદ એના સંપાદક. ડેબોનેરની છાપ પણ એવી જ. અર્ધનગન ૮-૧૦ ફોટાઓ અને સામાજિક રીતે જુગુપ્સાપ્રેરક લેખો છપાતા. જો કે આ ફોટાઓ સિવાય પણ ડેબોનેરને વાંચનારો એક વર્ગ હતો. પણ પોતાની આત્મકથા લખનૌ બોયમાં વિનોદે લખ્યું છે કે ડેબોનેરની સફળતા છતાં મને કોઈ ગંભીરતાથી નહોતું લેતું. મારે લોકોને વિશ્વાસ અપાવવો હતો કે હું પણ કેક છું ને એટલે મેં લખવાની શરુ કરી એવી જ. અર્ધનગન ૮-૧૦ આત્મકથા. વિનોદ લખે છે કે સંજય ગાંધીનું વ્યક્તિત્વ હતું એકદમ ગંભીર અને હું એજ એ લેખક એનાથી સાવ વિરુદ્ધ છોડાનો - રમુજી અને સહેજ પણ ગંભીર નહિ.

દિવસોમાં જ વિનોદે ઈન્ડિપેન્ડન્ટ છોડી દીધેલું કારણ યશવંતરાવ ચવ્લાજી વિષે લખેલો એક જોરદાર લેખ. ને આ હિતચિત્તનો બદલો એટલે વિનોદને પાણીયું. આવી જ રીતે વિનોદના લેખો અને માલિકોની રાજકીય સગવડો ક્યાંક ને ક્યાંક અથડાયા કરતી અને અંતે વિનોદને પાણીયું એ એકમાત્ર અંતિમ ફેસલો જ આવતો. પણ વિનોદ જેનું નામ એ ડગ્યા નહિ અને અંતે ફળસ્વરૂપ શરુ થયું આઉટલુક કે જેમાં એ સૌથી વધુ સમય સર્વસત્તાધીશ અને સફળ રહ્યા. વિનોદની જીવન ઝરમર છાપા - મેગેજીનો કે ટીવીની ચેનલો પર અવિરત સાંભળી-વાંચી જ હશે પણ વિનોદના સમગ્ર વ્યવસાયિક કાર્યક્રમો દરમ્યાન આ વાત હમેશા ચર્ચાની એરણે જ રહી કે વિનોદ પ્રભાવશાળી હતો પણ ખબર નહિ કેમ પણ આઉટલુકને બાદ કરતા કોઈ પ્રકાશનોના માલિકો સાથે એને યેનકેન પ્રકારે કોઈને કોઈ વાંધો પડતો જ રહ્યો અને એનું કારણ રહ્યું વિનોદની પત્રકારિતા સાથે કોઈ પણ પ્રકારના સમાધાન નહિ જ કરવાની નીતિ કહો કે જોઈ કહો. ને આ જીવને લીધે જ એમને આઉટલુકના માલિકો સાથે પણ વાંધો તો પડ્યો જ. નીરા રાડિયાની ઓડિયો ટેપ સોપ્રથમ વિનોદે અને આઉટલુકે પ્રગટ કરી. એનું નહોતું કે કોઈને આની ખબર નહોતી ઈનફેક્ટ આખું મીડિયા જગત આ વાતને જાણતું તો હતું જ પણ આવી સ્ફોટક વાતને રજૂ કરવા ફોલાદી જીગર જોઈએ જે એકમાત્ર વિનોદ પાસે જ હતું. એણે આ ટેપ જગજાહેર કરી ને રેસ્ટ ઈઝ ધ હિસ્ટરી. જો કે આમાં પણ વિવાદ એ થયો કે આ ટેપ તો વિનોદ પાસે છે મહિનાથી હતી પણ એમણે કેમ મોડી જાહેર કરી? જો કે વિનોદને એનાથી કશો ફેર નહોતો પડતો પણ હા આઉટલુકના માલિકોને જરૂર પડ્યો. રાજકીય ધરતીકમ્પો તો આલ્યા જ પણ આનાથી આઉટલુકને નુકશાન એ ગયું કે ટાટા સમૂહે આઉટલુકનો સમ્પૂર્ણ બહિષ્કાર કર્યો. મેગેજીને તગડી જાહેરાતોની આવકો ગુમાવી, અગ્રણી પત્રકારોએ વિનોદનો બહિષ્કાર કર્યો, એક ન્યુઝ ચેનલે એમને પોતાને ત્યાં બોલાવવા પર પ્રતિબંધ લગાવ્યો. મેગેજીનના માલિક રહેજા ઝુપને પણ નાં ગમ્યું અને અંતે સની શરૂઆત થઈ અને અંતે યુવાન લોહીને તક આપવાના બહાને વિનોદને આઉટ લુક નું સમ્પાદક પદ છોડવું પડ્યું, ઘણું બધું થયું એક સત્યને ઉજાગર કરવામાં. જે થયું એ પણ વિનોદે પત્રકારિતા ધર્મ બજાવ્યાનો સંતોષ ૧૦૦% માન્યો અને ભારતીય મીડિયાને બતાવી આપ્યું કે સાહસ અને સત્ય કહેવાની તાલાવેલી એ સમ્પાદકનો પ્રથમ ધર્મ હોવો જોઈએ. કદાચ આ જ કારણ હતું કે એમની સાથે જોડાયેલા પત્રકારોમાંથી મોટાભાગના પત્રકારો વિનોદના વડપણ નીચે લાંબો સમય સુધી કામ કરતા રહ્યા કેમકે વિનોદે રિપોર્ટરોના એડિટર હતા, માર્ગદર્શક હતા, હીરો હતા અને સૌથી વધુ તો એમને મન રીપોર્ટ અને રિપોર્ટરની સ્વતંત્રતાનું અટકેરું મહત્વ હતું.

પત્રકારો ક્યારેય દોસ્ત નાં હોઈ શકે છતાયે વિનોદે પર કોંગ્રેસના ચમચા એવું લેખેલ તો લાગેલું જ જ્યારે હકીકત એ હતી કે વિનોદે આઉટલુકમાં કોંગ્રેસ અને યુપીએ વિરુદ્ધ ઘણી સ્ફોટક અને સનસનીબેજ સ્ટોરીઓ કરેલી જ. એમ તો એમની ભારતીય જનતા પાર્ટી સાથેની નજદીકિયા પણ હમેશા મીડિયામાં ચર્ચાનો મુદ્દો રહ્યા કર્યો. વિનોદ કહે છે કે ૪૦ વર્ષ લાંબી મારી સંપાદકીય કારકિર્દીમાં મેં બહુ દુ:ખનો બનાવ્યા એન અનેક દોસ્તો પણ અને એપણ દરેક રાજકીય પક્ષોમાં, દરેક મીડિયાહાઉસમાં કે દરેક શેઠોમાં. જો કે વિનોદ કહે છે કે મને ગર્વ છે કે રાજકારણમાં મારા કોઈ દોસ્તો નથી જ. હા અમુક જેટલી કે અડવાની જેવા એવા ચહેરા છે જેના વિષે હું ગમે ત્યારે ગમે તે લખી શકું છું પણ મોટાભાગે હવે એ સંબંધો પણ નથી રહ્યા. વિનોદની વાતમાં સત્ય હતું કેમકે એણે મોટાભાગે તો પોલીટીક્સને જ નિશાના પર લીધેલું અને સ્વાભાવિક છે કે આવામાં એના રાજકીય દોસ્તો તો ક્યાંથી હોય? રાજકીય દોસ્ત વાજપેયીના જમાઈ પર બિનદાસ સ્ટોરી છાપેલી તો મિત્ર શરદ પવારને પણ નહોતા છોડ્યા. રાડિયા ટેપમાં બિનદાસ પત્રકાર મિત્ર ભરખા દત્ત કે તાતા, અંબાનીનો પણ વારો પાડી દીધેલો. વિનોદ પત્રકારિતા વખતે દોસ્તી વચ્ચે નહોતા લાવતા અને વિનોદે પણ રાજકીય દોસ્તીનો ક્યારેય લાભ લેવાની ઈચ્છા રાખી જ નહિ એ પણ એવા સમયે કે જ્યારે કોઈને કોઈ પ્રકાશન ગૂઢ કે સંપાદક એક યા બીજા રાજકીયપક્ષ સાથે જોડાયેલા ગણાતા હોય ત્યારે વિનોદ ફક્ત ને ફક્ત એમના અપભારી ધર્મને જ વળગી રહ્યા ક્યારેય કોઈ સરકારી લાભ કે પ્રલોભનમાં ફસાયા નહિ. વિનોદને અને માઠા દિવસોને સારી દોસ્તી હતી. રાડિયા ટેપ પછી જે થયું એ તો આગળ લખ્યું જ છે પણ એ ઉપરાંત પણ વિનોદની છબી ભયંકર પ્રમાણિક માણસની બની ગયેલી જે ખરેખર એ હતા પણ. જો કે આ છબી ઘણાને માફક નાં આવી. ઈન્ડિયન એક્સપ્રેસે એમના પર ૧૦૦ કરોડનો દાવો માંડ્યો, લી કે સિંહના સર્ટીફિકેટ બાબતે સરકાર પણ નારાજ થઈ પોતાની આત્મકથા લખનો બોયમાં વિનોદે યુવાનીના દિવસોમાં સ્વીસ છોકરી સાથે થયેલા પ્રેમ અને એના વડે થયેલી દીકરીનો ઉલ્લેખ પણ કર્યો છે કે જેને એ હજુ સુધી મળી નહોતા શક્યા કે એ માં-દીકરી ક્યાં હશે એની એમને કોઈ જ જાણ પણ નહોતી. બે વાર પરણેલા વિનોદ સંતાન વિહીન હતા અને જે એક માત્ર સંતાન હતું એ પણ એમનાથી ક્યાંક દુર ને કદાચ એમને ઓળખે પણ નહિ એવી સ્થિતિમાં હતું એનું દુખ એમને અંત સુધી ભારોભાર રહ્યું. કુતરા પાળવાના જબરદસ્ત શોખી વિનોદે એમના એક ડોંગીની નામ જ એડિટર રાખેલો. હમેશા રાજીનામોના કાગળ ખિસ્સામાં રાખીને પાટા વિનોદે સદેશા એ વાત માટે યાદ રહેશે કે એમણે સમ્પાદકીય કામને એક નવી દિશા અને નીતિ આપી. સંપાદકના પરંપરાગત માણખાને એમણે નવીન અને વધુ ઈન્ટરેસ્ટીંગ કલેવર આપ્યું ને એવું કરવામાં એમણે ક્યારેય એનાથી કોણ અને કેટલા લોકો કેવી રીતે પ્રભાવિત થશે એની ક્યારેય ચિંતા નહોતી કરી. મીઠાઈના શોખી વિનોદે કડવા શબ્દો પણ એટલી જ તીવ્રતાથી છાપી શકતા હતા. પત્રકારિતાની દુનિયા આ લખનૌ બોયને હમેશા હાદ રાખશે.

વિનોદ એક એવું વ્યક્તિત્વ હતું કે જેના પર માલિકો સમ્પૂર્ણ ભરોષો તો કરતા હતા પણ ખબર નહિ કેમ કોઈ એમની સાથે લાંબા સમય સુધી જોડાયેલું નું રહી શક્યું - આઉટલુક ના અપવાદ સિવાય. ડેબોનેર જેવા બધી જ રીતે રંગીન મેગેજીનની સફળતા છતાં વિનોદને જે ગંભીર ગણાવાની મહેરુણ હતી એવી તક મળી ૧૯૮૧ માં સન્ને ઓબ્જર્વરના નામે. ભારતના આ પ્રથમ અટવાડિક વર્તમાનપત્રમાં વિનોદે બરાબરના પીલ્યા. ખરેખર મહેતાની આ ખીલાખીલાટ નું એક કારણ એ હતું કે વિનોદમાં રાજકારણ અને રાજકીય પ્રવાહોની જબરી સુજ હતી. મેહતા ભારતીય વાચકોની રંગને પારખવામાં ઉત્સાદ હતા એમ કહી શકાય. સન્ને ઓબ્જર્વરમાં એમણે કળા, રાજકારણ, સાહિત્ય, સિનેમા અને નાં જાણે કેટકેટલાયે પાસાઓ પર એક એકથી ચર્ચિયાતા લેખો પીરસ્યા પણ આગળ લખ્યું એમ ક્યાંકને ક્યાંક માલિકો સાથે મતભેદ થતા રહ્યા. વિનોદે પોતાને બહુ બુદ્ધિજીવી નહોતા માનતા અને એકજેટ એવું જ સન્ને ઓબ્જર્વરના માલિકોનું પણ માનવું હતું. વિનોદને જોઈતી સ્વતંત્રતા ક્યાંકને ક્યાંક ઈનવાતી રહી અને એ વસ્તુનો આ વાત પરથી ખ્યાલ આવશે કે ૧૯૮૧ માં શરુ કરેલ સન્ને ઓબ્જર્વર સાથેના નાતાથી ૧૯૮૫ માં આઉટ લુક શરુ કર્યા સુધીમાં વચ્ચે વિનોદે ત્રણ પ્રકાશનોમાં આટો મારી આવ્યા. ૧૯૮૭માં ઈન્ડિયન પોસ્ટ, ૧૯૮૮માં ધ ઈન્ડિપેન્ડન્ટ અને ૧૯૮૯માં પાયાનોધર. ૧૯૮૭માં તો એવો સમય આવ્યો કે વિનોદ પાસે કોઈ કામ જ નહોતું. વિનોદની આ બદલા-બદલીનું મહત્વનું કારણ હતું કે વિનોદે એના માલિકો માટે રાજકીય રીતે જોખમી અને કેક અંશે અગવડદાયક હતા. જેમકે ઈન્ડિપેન્ડન્ટને જ દાખલો લો. ૧૯૮૯માં શરુ કર્યાના ફક્ત ૨૮